

Vánoční list

Farního sboru
Českobratrské církve evangelické v Miroslavi
2019

I porodila svého prvorozeného syna,
zavinula jej do plenek a položila do jeslí,
protože se pro ně nenašlo místo pod střechou.

[Lukáš 2, 7]

Vánoční zamyšlení

I porodila svého prvorozeného syna, zavinula jej do plenek a položila do jeslí, protože se pro ně nenašlo místo pod střechou.

Evangelium podle Lukáše 2, 7

Proč vlastně Ježíš přišel a žil v našem světě tak bezmocně? Lze si přece snadno přestavit jiné, důstojnější naplnění prorockých slibů: Mohl se například narodit v nějaké královské nebo aspoň velekněžské rodině, mohl se také objevit jako dospělý člověk, který by nám neřekl nic o svém původu, mohl si nejdříve získat svými schopnostmi respekt u lidí a teprve potom se prohlásit za mesiáše a pustit se do díla.

Místo toho se narodil v obyčejných podmínkách lidí tehdejší doby. Zcela nekrálovsky! Nad jeho jesličkami už můžeme tušit jiné znamení než vánoční hvězdu. Znamení kříže!

Podle představ nás lidí by se ale Ježíš neměl nechat znevažovat, trápit a nakonec zabít. Jenže, kdyby to všechno bylo jinak, pak by už to nebyl „Bůh s námi“, Bůh v našem středu. Byl by nad námi, a ne jedním z nás. Byl by mimo nás, ne spolu s námi. Mluvil by k nám spatra, ne v našem srdci. Jeho moc, které by se nikdo nemohl protivit, by sice vnesla do našeho světa pořádek, ale vnesla by jej shora, mocí. Ukazuje se, že Bůh nejedná mocensky a silově, ale v bezmoci svého Syna. Ježíšovo narození je toho ukázkou. Zdá se, že Bůh nám nechce vládnout po způsobu mocných, a proto od prvopočátku nemohl než patřit mezi ty trvale prohrávající, mezi které patří většina lidí. Konečným důsledkem jeho rozhodnutí je pro nás možnost včlenění do jeho vlastní rodiny, jak píše evangelista Jan: Těm pak, kteří uvěřili v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi. Zakončeme citátem ženy, básnířky, mystičky, lékařky a hudebnice, benediktinské řeholnice 12. století Hildegardy von Bingen: „Boží Syn se stal člověkem, aby měl člověk domov u Boha.“

David Sedláček

Modlitba

Milostivý Otče nebeský, sklonil ses k nám ve své lásce a dal jsi nám svého Syna, aby nikdo z těch, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Pane Ježíši Kriste, jednorozený Synu Boží, pro naši spásu jsi na sebe vzal naše tělo a sestoupil do hlubin trápení i smrti. Duchu svatý, dej, abychom uslyšeli zvěst vánočního evangelia jako andělské poselství z nebe. Ať rozechvěje naše srdce vděčnými chválami. Dej, ať u Kristova stolu máme s celou církví podíl na nebeské radosti a ať tato radost zůstane trvale v nás. Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh má v nich zalíbení! Halelujah.

Obraz „Narození“ namaloval Lorenzo Lotto, italský malíř vrcholné renesance. Zvláštností jeho obrazu narození Krista je právě onen symbol kříže, který visí na pozadí scény narození. Jedná se o ojedinělé spojení Vánoc a Velikonoc, dvou klíčových událostí Božího díla spásy. Na rozdíl od mnohých kýčovitých vánočních ilustrací a výzdob, je tento obraz hluboce pravdivý. Dává tušit k čemu, k jakému poslání se Boží Syn narodil.

Inspirace

Je Štědrý den. Odpoledne jdu do nemocnice na LDN navštívit jednoho známého. Beru s sebou kytaru. Na pokoji leží čtyři víceméně staří smutní muži. Můj známý mi šeptá do ucha: „Nemáš něco, čím bych se mohl zabít!“ S bázní se jich zeptám: „Mohu vám tady na kytaru zahrát nějakou koledu?“ „Jistě, budeme rádi,“ odpovídá jeden z nich.

Začnu hrát a zpívat. Je něco jiného slyšet koledu v obchodním domě, kde se stává zvrácenou komerční záležitostí, a je něco jiného slyšet koledu v nemocnici. Člověk je zde chudý – je jedno kolik peněz má, a je bezmocný, proto říkáme nemocnice. A právě zde vyjevuje koleda chudým své nejhlubší poselství. Není vánoční idylkou, ale pravdou o životě. Jednu z koled vůbec nemohu dozpívat, láme se mi hlas při pohledu na ty kdysi silné, veliké a možná mocné muže, nyní zbědovaně ležící a dojatě naslouchající té nejhlubší pravdě o svých životech. Slova melodie těch starých písní vnášejí do jejich životů naději právě proto, že zpívají o milosrdném Pánu všech lidí, který se stal bezmocným dítětem, o Ježíši Kristu.

Jaroslav Heryán, Exotem na této zemi

Vánoce nás vybízejí, abychom byli milí, štedří, dělali druhým radost. To je jistě výborná věc. Ale Vánoce mohou být přitom i cestou do našeho nitra. Co tam najdeme? Jen starosti? Samý smutek či výčitky? Nebo jen vzpomínky na to, co bylo a už není? To všechno tam také může být. Ale snad tam najdeme i radost z toho, že vůbec žijeme. Že jsme schopni překonat zlé věci, které nás v životě potkaly. Bez touhy po pomstě a bez zloby. A hlavně bychom tam měli najít stopy lásky druhých lidí, které nás natrvalo obohatily. Mnohý najde i stopy lásky nepojmenovatelné, ve které křesťan rozpoznává lásku Boží. Skutečné tajemství, o kterém je těžko mluvit, ale ze kterého můžeme žít.

Aleš Opatrný, probošt vyšehradské kapituly

Ohlédnutí za rokem 2019

První adventní nedělí jsme vstoupili do nového církevního roku. S vděčností za uplynulý rok, s povzdechem, jak ten čas letí, s nadějí do budoucna. Začátek nového církevního roku začíná adventem, obdobím plným naděje, časem očekávání. Ačkoliv je naše mysl naplněna vyhlížením radostné zvěsti o narození Krista, uplynulý rok je ještě živě přítomen v naší paměti. Nedá nám to a tu a tam se ohlížíme zpět. A jaký byl rok 2019 v našem sboru?

Na první pohled se zdá, že rok 2019 nebyl ničím výjimečný. Už jsme si totiž zvykli, že žijeme ve svobodné zemi. Třicáté výročí Sametové revoluce jsme si z iniciativy sboru připomněli 17. listopadu na náměstí Svobody se svými spoluobčany. Za demokracii a svobodu nepřestáváme být vděční. Díky Bohu můžeme bez obav zvát do společenství sboru své spoluobčany a otevírat naše kdysi nuceně uzavřené společenství. Během roku zveme nejen na koncerty, ale také na sborové dny, dětské vánoční slavnosti nebo Dárkování. Informujeme veřejnost o svátečních bohoslužbách a zveme na ně. Na ekleziologických bohoslužbách se setkáváme s bratřími a sestrami katolíky, zveme je k nám a přijímáme pozvání k nim. Součástí sboru je Rodinné centrum Medvídek, kam přicházejí maminky s nejmenšími dětmi nejen z Miroslavi, ale i z okolí. Nacházejí zde laskavé a podnětné prostředí. V centru dění sice není zvěst evangelia, ale křesťanský přístup k životu a křesťanské hodnoty zde zažívají v praxi. S vděčností si uvědomujeme, že takto otevřené prostředí sboru není samozřejmostí.

Výroční sborové shromáždění bylo volební a byl také snížen počet presbyterů na osm plus dva náhradníci. Na poradách řeší hospodářské a finanční záležitosti sboru i církve a pozornost věnují také duchovním oblastem. Vysluhování Večeře Páně dětem patří k tomu novějšímu, co v našem sboru prožíváme, a jsme tomu rádi. Nejde o rozhodnutí plošné, záleží na svobodném rozhodnutí dítěte a jeho rodičů, zda a kdy pozvání přijmou. U Večeře Páně se vysluhuje už dlouho také z individuálních kalíšků a od letošního roku je připraven i vinný mošt.

V roce 2019 pokračovala stavba skladiště u horní brány a máme naději, že dílo bude zjara dokončeno. Prostranství za kostelem pomalu mění svou tvář a stalo se oblíbeným místem dětských her. Ke svobodnému životu sboru patří i možnost žádat kraj i město o dotace, což RC Medvídek pravidelně činí. RC je součástí sboru, a tak vše, co díky dotacím pořídí, může využívat a využívat i sbor.

Do roku 2020 vstupujeme stále ještě s dluhem za rekonstrukci fary, v letošním roce jsme Jeronymově jednotě splatili dalších 100 000 Kč, splácet budeme ještě nejméně tři roky. Díky vám, milé sestry a bratři, je náš sbor schopen uhradit všechny povinné platby, přispívat štedře do celocírkevních sbírek a podílet se na charitativních projektech. Jsme za to velmi vděční a věříme, že i v dalším období, které bude opět finančně náročnější, neboť veškeré platby se zvyšují, svým závazkům dostojíme.

Pro každého z nás byl rok 2019 trochu jiný. Společně jsme v našem sboru prožili křty, svatbu i pohřby, neděle i svátky, setkávání v týdnu i sborovou dovolenou, cesty za členy sboru, kteří již nemohou do shromáždění, i pobožnosti v Božicích a v Mirandii. Rok 2019 byl jedinečný, s vděčností ho končíme a s nadějí vstupujeme do roku 2020.

Pozvání ke svátečním bohoslužbám

Mirotlav

22. 12. 2019	8.30	bohoslužby
	16.00	Vánoční koncert Zvonky dobré zprávy
25. 12. 2019	8.30	bohoslužby s Večeří Páně
26. 12. 2019	9.00	bohoslužby mládeže
29. 12. 2019	8.30	bohoslužby (kázáním poslouží Marta Sedláčková)
1. 1. 2020	9.00	bohoslužby s Večeří Páně

Bohutice

22. 12. 2019	10.00	bohoslužby
25. 12. 2019	10.00	bohoslužby s Večeří Páně

Moravský Krumlov

25. 12. 2019	14. 00	bohoslužby s Večeří Páně
--------------	--------	--------------------------

Kontakty

Farní sbor Českobratrské církve evangelické Miroslav,
Husova 44, 671 72 Miroslav

Tel.: 603 186 128 (farář), 724 729 477 (kurátorka)

E-mail: cce.miroslav@volny.cz

WWW: miroslav.evangelnet.cz

facebook.com/ccemiroslav

Číslo účtu: 158 263 53 09/0800

Představitelé sboru:

Mgr. David Sedláček, farář, a PhDr. Lia Ryšavá, kurátorka

Sborový list připravili David Sedláček a Lia Ryšavá

Úvodní fotografie: © Ben Skála

Grafická úprava: Lucie a Radek Férovi